

[Landbrugsministeren]

Vi er naturligvis indstillet på, at der i forbindelse med salg tages hensyn til afslutning af igangværende forsøg på Kaløs arealer.

Hjortnæs (S):

I min mundtlige begrundelse for det spørgsmål, jeg har stillet til landbrugsministeren, lagde jeg faktisk op til det svar, som jeg mener ministeren burde have givet mig, men som jeg desværre ikke fik. Jeg har forstået, hvad der er regeringens tanker om privatisering, men nu er Kalø Gods jo ikke en almindelig landbrugs-ejendom. Det er en landbrugsejendom, hvortil der knytter sig en omfattende vildtforskning og faunaforskning, og det er nok vigtigt, at man fastholder dette.

Ministeren siger, at lederen af Vildtforvaltningen har sagt, at selvfølgelig var det at foretrække, at man kunne bevare vildtforskningen osv. tilknyttet Kalø, men det kan selvfølgelig også foregå på anden måde. Men ministeren er også bekendt med, at lederen af Vildtforvaltningen har givet udtryk for, at den måde, som hans udtalelser blev udlagt på, ikke er i overensstemmelse med, hvad han rent faktisk mener, og jeg kan referere fra lederen i det sidste nummer af Landsjagtforeningens blad Jagt og Fiskeri, det er lederen fra bladet i februar 1989, hvor formanden, Christian Raunkjær, skriver:

»Gennem næsten 50 år er der på Kalø etableret et velfungerende forskningsmiljø, hvor der foregår en internationalt anerkendt grundforskning, som det vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt at finde et andet sted til. Mange pattedyr og fugle på Kalø er mærkede, og de følges døgnnet rundt gennem observationer og radiopejlinger. Tænk, hvilket baggrundsmateriale der går tabt, hvis dette arbejde må afbrydes. Det må aldrig ske.«

Det er mit indtryk, at man i jægerkredse og også på Vildtbiologisk Station er af en anden opfattelse og mener, at man bør fastholde Vildtforvaltningen samlet, knyttet til Kalø Gods.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg tror næppe, der er nogen, der vil påstå, at det at drive landbrug er en naturlig opgave for et landbrugsministerium. Derfor må man alene se på, om der til landbrugsdriften på Kalø Gods er knyttet andre ting, som er naturlige opgaver for Landbrugsministeriet, da dets egentli-

ge landbrugsdrift af gode grunde ikke kan være det, og det tror jeg heller ikke der er nogen der vil hævde.

Og da vi i de samtaler og forhandlinger, vi har haft med bl.a. Vildtbiologisk Station, har fået den melding, at de opgaver, som varetages dér – der er jo ikke noget unaturligt i, at man synes, at det er bedst at have egne arealer til disposition – kan foregå på tilfredsstillende vis på anden måde, så er det svært for mig at se, at der skulle være nogen begrundelse for ikke at foretage de dispositioner, der er besluttet med hensyn til salg af Kalø Gods.

Hjortnæs (S):

Nu har ministeren jo ikke været alt for konkret i sit svar, og derfor vil jeg stille følgende meget konkrete spørgsmål til ministeren: Er det ministerens opfattelse, at man bør fastholde en samlet Vildtforvaltning, altså både administrationen af jagtloven, forskningen og undervisningen samlet ét sted? Er det ministerens opfattelse, hvis Vildtforvaltningen skal være samlet, at det er mest hensigtsmæssigt, at det bliver i de nuværende bygninger, og vil det sige, at regeringen overvejer ikke at sælge hovedbygningen, Jagtslottet eller Skovhuset, hvor forvaltningen i dag er samlet?

Lad mig i første omgang stoppe med det, hvis jeg kan få lov til at komme igen.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg tror ikke, det på nuværende tidspunkt er hensigtsmæssigt at definere og klart præcisere, hvilke mursten der skal indgå i salget, og hvilke der eventuelt ikke skal indgå i salget.

Hjortnæs (S):

Jeg er i hvert fald glad for, at ministeren ikke har afvist, at det er en fordel at holde Vildtforvaltningen samlet, og at det også kan være en fordel at holde den samlet på Kalø.

Så vil jeg godt referere fra det sidste nummer af Dansk Jagtforenings blad, der hedder Dansk Jagt, det er nr. 2, 1989. Her skriver formanden, Gustav Rønholt:

»Det skulle undre mig, om der er særlig mange penge at tjene ved at sælge Kalø, når man i regnestykket tager højde for de allerede foretagne investeringer på Kalø til at huse administration, skole og vildtbiologer, de udgifter, der er forbundet med at genhuse Vildtforvaltning-